

РЕШЕНИЕ

№ 4830

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4621** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на „Крис Комерс 91“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 6, ап. 6, чрез управителя Р. Й. Г. против Решение от 17.08.2022 г., постановено по НАХД № 14608 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 101-ви състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 536816-F544867 от 14.09.2020 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция за приходите, като е намален размера на наложената за извършено административно нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба Н - 18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ /Наредбата/ „имуществена санкция“ на основание чл.185, ал.2 във вр. с ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ от 1000,00 лв. на 500,00лв.

С касационната жалба се иска оспореното решение на СРС да бъде отменено.Искането се мотивира с това, че няма финансова възможност да заплати „имуществената санкция“.

В съдебно заседание касаторът – „Крис Комерс 91“ ООД, редовно призован, явява управителя на дружеството Р. Г., който поддържа становището си, изложено в касационната жалба.

Ответникът, с постъпили по делото писмени бележки оспорва жалбата, като

неоснователна и моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за основателност на касационната жалба и моли съда да я уважи.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Решението на СРС е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка: „Крис Комерс 91“ ООД стопанисвало търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ПР на ЗДДС - дюнер, находящ се в [населено място], [улица]. На 28.04.2020 г. в 12.30 часа, при извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ПР на ЗДДС било установено, че дневният оборот от монтирания в обекта ЕКАФП, съгласно междинен отчет от ФП е в размер на 15.00 лв., а фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 120.20 лв., съгласно изготвен опис на паричните средства. По този начин било установено, че в касата е въведена сума в размер на 105.20 лв., без да се отрази във фискалното устройство чрез операцията „служебно въведени суми“.

Въз основа на извършената проверка бил съставен протокол за извършена проверка сер. АА № 0404290/28.04.2020 г. На 02.05.2020 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F544867 срещу „Крис Комерс 91“ ООД за извършено административно нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, който бил връчен на упълномощен представител на дружеството. Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното НП.

За да потвърди издаденото наказателно постановление СРС е приел, че то е издадено от компетентен орган, като в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление. От доказателствата по делото безспорно се установявало, че дружеството е извършило вмененото му нарушение на чл. чл. 33, ал. 1 Наредба №Н-18/2006 г.

Решението е правилно.

Правилен е изводът на СРС, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено.

Въззивният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. съдържа правило, съгласно което извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална

сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Настоящата инстанция изцяло споделя извода за неоснователност на релевирия довод, че в случая установената положителната разлика се дължи на факта, че сумата от 100 лв. е била записана в касовата книга, но не и във фискалното устройство, понеже представлява начална сума с цел връщане на ресто на клиенти. Действително дори и да се установи, че разликата се дължи на начална сума, то това обстоятелство не рефлектира по никакъв начин на съставомерността на извършеното нарушение по чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, доколкото независимо от произхода на паричните средства, когато не се касае за продажби, дружеството е длъжно да отрази въвеждането им в касата на фискалното устройство чрез наличната функция „служебно въведени“ суми.

Санкционният текст на чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС предвижда административно наказание за лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, когато нарушението не е довело до неотразяване на приходи. Правилно СРС е приел, че санкцията следва да бъде наложена в минимално предвидения в разпоредбата на чл. 185, ал. 1 ЗДДС размер от 500 лева, тъй като не са събрани отегчаващи отговорността обстоятелства, които да обуславят определянето ѝ в размер над предвидения минимум, като с решението си е изменил размера на наложената „имуществената санкция“.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС относно факта, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Извършеното нарушение не попада в хипотезата на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, когато с оглед липсата или незначителност на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства нарушението представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК настоящата инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, I-ви касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.08.2022 г., постановено по НАХД № 14608 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 101-ви състав.

ОСЪЖДА „Крис Комерс 91“ ООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Р. Й. Г. да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.